

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 294/2016-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristoti eur a šesťnásť centov) na účet právnej zástupkyne advokátky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 294/2014-10 zo 4. mája 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 31. augusta 2010 domáhal na okresnom súde zaplataenia *„sumy 4739,12 Eur s príslušenstvom, ktorý peňažný návrh vyplýval z pracovnoprávneho vzťahu sťažovateľa ako zamestnanca a odporcu – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] - [REDAKOVANÉ] ako zamestnávateľa“*.

3. Po vydaní platobného rozkazu v novembri 2010, jeho zrušení a prevedení věci do registra „C“ bol okresný súd viackrát nečinný, pričom v priebehu piatich rokov nariadil len jedno pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 7. mája 2013 a bolo odročené z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania. Napriek urgenciám sťažovateľa okresný súd však pribral do konania znalca až 3. novembra 2015 po podaní sťažnosti na pried'ahy v konaní z 23. októbra 2015 predsedovi okresného súdu, ktorá bola uznaná ako dôvodná. Okresný súd vo veci samej ešte nerozhodol. Nečinnosťou okresného súdu sa sťažovateľ nemôže domôcť svojich práv voči zamestnávateľovi, postupne mu vznikli dlžoby na nájomnom a nákladoch spojených s užívaním bytu, v dôsledku čoho musel predať byt, takisto voči nemu prebiehalo aj exekučné konanie a následne ho opustila aj manželka s maloletou dcérou. Uvedené negatívne dopady na jeho život už nemožno nijako napraviť, len čiastočne znížiť dôsledky spôsobené porušením jeho práv, v dôsledku čoho žiada priznať aj finančné zadosťučinenie.

4. Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby vo veci vydal nález, ktorým vysloví, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných pried'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011 porušené bolo a prikázal okresnému súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných pried'ahov. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 2 000 € a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 303,16 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá vo svojom vyjadrení k dôvodnosti sťažnosti podaním č. Spr. 331/16 z 27. mája 2016 doručenom ústavnému súdu 6. júna 2016 uviedla:

„Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu... uvádzam nasledovné skutočnosti:

Chronológia procesných úkonov:

- 7.9.2010 - podanie návrhu pod spisovou značkou 7Ro/303/2010, vec pridelená JUDr. Chrapkovej, navrhovateľ zastúpený [REDACTED] podľa priloženej plnej moci z 2.7.2010,
- 02.11.2010 - vyzvaný N na zaplatenie súdneho poplatku za návrh,
- 18.11.2010 - súdny poplatok za návrh uhradený,
- 24.11.2010 - vydaný platobný rozkaz, expedovaný 04.01.2011,
- 18.1.2011 - doložená plná moc [REDACTED] ako PZ O, PZ O podal odpor proti PR,
- 31.1.2011 - PZ O uznesením z 21.01.2011 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za odpor, odpor zaslaný na vyjadrenie PZ N,
- 31.1.2011 - spis prevedený do oddelenia občianskoprávneho, spis pod spisovou značkou 12 C 17/2011 pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. Mihalíkovej,
- 07.2.2011 - odporcom uhradený súdny poplatok za odpor,
- 14.2.2011 - doručené vyjadrenie PZ N k odporu,
- 22.10.2012 - doručená žiadosť PZ N o vytýčenie termínu pojednávania,
- 31.1.2013 - doručená opätovná žiadosť - urgencia PZ N o vytýčenie termínu pojednávania,
- 1.2.2013- vytýčený T 19.03.2013,
- 4.2.2013 - predvolanie účastníkov, účastníci vyzvaní na predloženie požadovaných listín a zabezpečenie účasti N a O,
- 19.3.2013 - pojednávanie odročené na T: 07.05.2013 za účelom oboznámenia sa súdu s predlož, dôkazmi a vypočutia svedkyne,
- 27.3.2013 - súdu doručené oznámenie adresy navrhovanej svedkyne, zaslané predvolanie svedkyňi,
- 7.5.2013 - predložené listinné dôkazy o príjme O. Pojednávanie odročené na neurčito za účelom vyjadrenia N či trvá na návrhu a či žiada ustanoviť znalca,
- 7.5.2013 - pojednávanie odročené s tým, že žalobca oznámi v lehote 30 dní okrem iného či žiada ustanoviť znalca a rovnako možnosť naformulovať otázky pre znalca účastníkmi konania,
- 17.5.2013 zmena zákonného sudcu - pridelená sudcovi JUDr. Jaroslavovi Ivanovi...
- 2.6.2013 - doručené otázky od PZ navrhovateľa,

- 27.1.2014 - výzva pre PZ odporcu na oznámenie v lehote 10 dní, či má otázky na znalca (doručené PZO 15.4.2014),
- 3.8.2015 urgencia výzvy zo dňa 27.1.2014,
- 3.11.2015 - ustanovený znalec [REDACTED], povinnosť vypracovať ZP v lehote 60 dní,
- 15.12.2015 - doručený spis znalcovi,
- 26.1.2016 - žiadosť znalca o predĺženie lehoty na vypracovanie ZP. vyhovené (predĺžená lehota zo 60 dní na 100 dní - 6.1. 93 - uznesenie zo dňa 29.1.2016),
- 29.3.2016 doručený vypracovaný ZP,
- 31.3.2016 - pokyn na predloženie spisu vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o znalečnom ako i doručenie ZP účastníkom konania s možnosťou vyjadriť sa k nemu,

K dĺžke obdobia od odročenia pojednávania dňa 7.5.2013 do nariadenia znaleckého dokazovania 3.11.2015 si dovoľujem poukázať na tieto skutočnosti:

- pojednávanie dňa 7.5.2013 nebolo odročené za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, ale za účelom poskytnutia lehoty 30 dní na vyjadrenie sa navrhovateľovi, či na návrhu na znalecké dokazovanie trvá aj po oboznámení sa s knihou jász s tým, že v rovnakej lehote bola daná účastníkom možnosť naformulovať otázky pre znalca.

- z dôvodu, že na Okresný súd Piešťany boli dňa 13.5.2013 vymenovaní dvaja noví sudcovia, prišlo k prerozdeleniu spisov a v tomto prípade k zmene zákonného sudcu dňa 17.5.2013, pričom nový zákonný sudca dostal viac ako 500 spisov na naštudovanie. Navrhovateľ v lehote viac ako určených 30 dní doručil otázky na znalca, ale odporca sa nijako nevyjadril, preto ho súd vyzýval na oznámenie otázok na znalca, aj ho urgoval, keďže sa nevyjadril. Vzhľadom, že spis bol v tom čase prerozdelený novému zákonnému sudcovi spolu s ďalšími asi 500 spismi v pojednávacej agende, bolo nevyhnuté konať v každom z nich, pričom aké množstvo vecí neumožňovalo skôr vykonať úkony spojené so znaleckým dokazovaním. Súčasne si dovoľujem poukázať na skutočnosť, že pôvodná sudkyňa JUDr. Mihalíková mala v tom čase viac ako 700 spisov v pojednávacej agende, čo by taktiež neumožňovalo plynulejšie konanie vo veci.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu

väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by samy disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností prieťahov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

Súčasne si dovoľujem poukázať na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014, kde disciplinárny senát uznal pri hodnotení prieťahov v konaniach z hľadiska porušenia povinností sudcu a jeho prípadného disciplinárneho previnenia, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať, aby sa nie krátkodobo, ale trvalé, pracovne prepínal, vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť uznaný disciplinárne zodpovedným za to, že je dlhodobo značne vyťaženy a v dôsledku toho jednoducho nie je schopný robiť všetky potrebné úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmom účastníkov na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci.“

Chronológiu uvedených procesných úkonov a stav konania pred okresným súdom ústavný súd zistil tiež zo spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 6. júna 2016.

6. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu vyjadrila v podaní z 10. júna 2016, v ktorom okrem iného uviedla:

„Obrana okresného súdu, ktorý vo vyjadrení poukazuje na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti a tzv. objektívne okolností spôsobujúce prieťahy v konaní, nemôže byť vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti sťažnosťou uplatneného nároku relevantná. Ústavné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov resp. jeho porušenie je potrebné posudzovať bez ohľadu na to, či k prieťahom došlo subjektívnym zavinením konajúceho sudcu alebo existenciou objektívnych okolností spočívajúcich v systéme riadenia či obsadenia konkrétneho súdu.

Nečinnosť okresného súdu v konaní bola preukázaná a potvrdzuje ju aj vyjadrenie okresného súdu, nakoľko súd v období januára 2011 do februára 2013 neuskutočnil vo veci žiadny úkon, ďalej od júna 2013 do júla 2015 opätovne neuskutočnil žiadny úkon. Až v auguste 2015 - vyzval odporcu na označenie otázok pre znalca a v období ďalších 3 mesiacov opätovne nekonal, keď znalca ustanovil až 3.11.2015. Takýto postup súdu, ktorý nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, čo je základným účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nemôže byť akceptovaný a ospravedlňovaný. Vzhľadom na charakter súdneho sporu, v ktorom sa sťažovateľ domáha úhrady peňažných nárokov vyplývajúcich z pracovnoprávneho vzťahu, ktoré peňažné plnenia predstavujú základný zdroj príjmu pre sťažovateľa, znamenali prietahy v konaní závažný negatívny zásah do celkového osobného života sťažovateľa, a z dôvodov zbytočných prietahov v konaní o jeho nárokoch nebolo do dnešného dňa rozhodnuté. Preto za nevyhnutné považujeme aj poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia v uplatnenej výške 2.000,- Eur.

Navrhujeme, aby ústavný súd sťažnosti vyhovel a nálezom rozhodol tak, ako je uvedené v petite zo dňa 12.04.2016.

Zároveň si sťažovateľ uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia aj za ďalší úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k vyjadreniu porušovateľa ústavného práva, a to vo výške z tarifnej odmeny určenej podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby á 143,- Eur + 8,58 Eur režijný paušál.“

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

10. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

12. Judikatúra EŠLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

12.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania bolo posúdenie nároku s'ťažovateľa na vyplatenie mzdy a cestovných náhrad a ďalších uplatnených nárokov, t. j. ide o existenčnú vec (napr. obdobne m. m. I. ÚS 150/2012 a I. ÚS 419/2013), kde sa predpokladá osobitná pozornosť venovaná efektívnemu a rýchlemu postupu súdu, aby bol naplnený účel príslušného (v danom prípade súdneho) konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 6 a § 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (napr. I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03, I. ÚS 158/04). Hoci okresný súd nariadil napokon aj znalecké dokazovanie, ústavný súd nezastáva názor, že by doterajšia dĺžka tohto konania mala byť ovplyvnená právnou alebo skutkovou zložitost'ou tohto sporu. Prípadnú zložitost' veci nenamietal ani okresný súd vo svojom vyjadrení k prijatej s'ťažnosti.

12.2 Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd vec posudzoval, bolo správanie účastníkov konania. Zo súdneho spisu ústavný súd nezistil, že by činnosť okresného súdu bola ovplyvnená aj správaním samotného s'ťažovateľa, ktorému v posudzovanom období nemožno pričítať negatívny podiel na namietanej dĺžke konania. V konaní bol aktívny, dvakrát žiadal okresný súd určiť termín pojednávania a tiež podal s'ťažnosť na zbytočné priet'ahy (pozri body 3 a 5).

12.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd zistil, že súdne konanie sa začalo podaním návrhu 7. septembra 2000, doteraz nie je právoplatne skončené a stav právnej neistoty sťažovateľa nie je odstránený. V roku 2013 sa síce uskutočnili až dve relevantné súdne pojednávania 19. marca a 7. mája (nie iba jedno, ako uvádza sťažovateľ v bode 3 svojej sťažnosti, pozn.), ale predtým okresný súd vo veci samej bol úplne nečinný dva roky (od 31. januára 2011, keď vyzval odporcu *na zaplatenie súdneho poplatku za odpor*, až do 1. februára 2013, keď určil termín prvého pojednávania). Súčasne znalecké dokazovanie po vyjadrení právnej zástupkyne sťažovateľa, že na ňom trvá (podanie doručené okresnému súdu ešte 17. júna 2013 - č. 1. 75 v spise), nariadil až 3. novembra 2015 (po viac ako 29 mesiacoch). Teda jeho postup okrem spomínanej nečinnosti bol tiež nekoncentrovaný a neefektívny.

13. V tejto súvislosti ústavný súd nemohol akceptovať ani obranu okresného súdu, že v tejto veci nemohol konať pre nedostatočné personálne obsadenie a množstvo napadnutých vecí na okresnom súde, pretože podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99 alebo III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní. Personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva, teda nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu poukazovanie na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20. marca 2014 nie je na mieste, ak sťažovateľ sa domáha ústavnej ochrany porušovania jeho základných práv ako bežný účastník konania.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd preto vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 17/2011 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

15. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov, lebo konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené (pozri bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

16. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € z dôvodov uvedených v bode 3. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

17. Vzhľadom na okolnosti danej veci a predmet sporu, teda čo je pre sťažovateľa ako účastníka konania v stávke, *ústavný súd* dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, príkaz okresnému súdu konať bez prietahov a priznanie náhrady trov konania nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Z týchto dôvodov ústavný súd priznal sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie v sume, ktorú požadoval (výrok tohto rozhodnutia v bode 3).

18. Ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou [REDACTED], ktorá si ich uplatnila spolu za tri úkony právnej služby v celkovej sume 454,74 €.

19. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2015, ktorá bola 858 €. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaných porušení práv úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátkou v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti), a to za každý úkon po 143 €, čo spolu s paušálnou náhradou niektorých hotových výdavkov 2 x 8,58 € za každý úkon právnej služby predstavuje sumu 303,16 € (výrok rozhodnutia v bode 4). Za tretí úkon právnej služby (stanovisko sťažovateľky k vyjadreniu okresného súdu) ústavný súd odmenu nepriznal, pretože stanovisko z 10. júna 2016 neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli prispieť k ďalšiemu objasneniu veci.

20. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 15. júna 2016